

Lelkipásztori állásfoglalás a „Szeretettel a Pride-ra! 2015” kezdeményezéssel kapcsolatban

Az elmúlt hetekben tudomást szereztünk egy olyan kezdeményezésről, melyben keresztények egy csoportja azt tervezi, hogy 2015. július 11-én csatlakozni fog a Budapest Pride meleg-felvonuláshoz, a „Szeretettel a Pride-ra!” szlogen, ill. „Keresztények a melegekért” csoport zászlaja alatt.

A kezdeményezők által elmondottak szerint a szándék összekötni a keresztényeket a homoszexuális közösséggel, kifejezni a kereszténység nevében szeretetüket, elfogadásukat, és bocsánatot kérni a keresztények, egyházak/felekezetek részéről eddig tapasztalható elutasításért, ítélkezésért és gyűlöletért a meleg közösség iránt.

Keresztények a melegekért facebook oldal itt nézhető meg:

<https://www.facebook.com/KeresztenyekAMElegekert?fref=ts>

A „Szeretettel a Pride-ra! 2015” reklámfilmje itt nézhető meg:

<https://www.youtube.com/watch?v=1qmC66e2Efk>

Szeretnénk kinyilvánítani, hogy a fenti csoport által megfogalmazott közös felvonulással nem értünk egyet, mivel úgy gondoljuk, hogy az LMBTQ és Pride mozgalom alapcéljai, melyek a homoszexuális, normamentes értékrend és életforma ösztársadalmi és egyházakon/felekezeteken belüli elfogadtatására irányulnak, összeegyeztethetetlenek keresztény értékrendünkkel és életszemléletünkkel.

Úgy látjuk, hogy a melegekkel közös felvonulás nyíltan kommunikált elsődleges célja mögött ott húzódik egy másik, mélyebb, ennél sokkal fontosabb távlati cél is, mely szeretné elfogadtatni a magyar keresztény közösségen belül is a homoszexuális életformát. Ez utóbbi folyamat a világ és Európa számos országában a magyarországinál jóval előrehaladottabb stádiumban van, és várható, hogy az EU-s jogalkotási tendencia Magyarországot és a honi egyházakat/felekezeteket is hamarosan szemléletváltásra és törvényi változásra szeretné kötelezni, kényszeríteni.

Ezen megfontolásokból kiindulva fontosnak látjuk, hogy mi is megfogalmazzuk a homoszexuális életformával kapcsolatos álláspontunkat. Ezúton azt is kifejezzük, hogy tiszteletben tartjuk a témában mások tőlünk eltérő véleményét és lelkiismereti szabadságát, ugyanakkor ezt mi is elvárjuk a tőlünk eltérő véleményen lévőktől.

A homoszexuális életformával kapcsolatos álláspontunk

Alapvetések

1. Mindnyájan Isten hasonlatosságára teremtett emberek vagyunk, egyedi, különleges és értékes lények, méltók a tiszteletre és a felebaráti szeretetre.
2. A bűn egész emberi természetünket megromtotta, áthatotta és eltorzította, és ez alól a szexualitásunk sem kivétel.
3. Mindnyájan szexuális lények vagyunk egy bizonyos szexuális orientációval, nemiségünk identitásunk legbelső magvát érinti, ezért a kérdéskör kezelése különös fokú érzékenységet és tájékozottságot követel.
4. Keresztényekként világosan különbséget kell tennünk
  - a homoszexuális orientáció, hajlam, ill. homoszexuális cselekedetek, életforma között;
  - a homoszexuális beállítottság, személyiség, ill. a homoszexuális viselkedés, magatartás között;
  - a szexuális preferencia, ill. szexuális gyakorlat között;Az előbbiért nem feltétlenül és/vagy nem mindig az egyén felelős, az utóbbiért viszont egyértelműen az egyén a felelős.
5. A homoszexuális hajlam drámaian befolyásolja az egyén sorsát, mégsem determinálja végzetesen azt.

A Biblia és a homoszexualitás

Hisszük és valljuk, hogy a Biblia Isten tévedhetetlen Szava, melyet a Szent Szellem ihletett, melynek előttünk vitathatatlan isteni tekintélye van, és amely Isten örökérvényű normáit tartalmazza. Azt valljuk, hogy a homoszexualitás kérdésében a teljes Biblia – mind az Ó-, mind az Újszövetség – egységesen ugyanazt tanítja.

A bibliai utalások

1. Sodoma (1Móz 19,1-13) ill. Gibeá lakosainak története (Bírák 19);
2. A Mózes 3. könyvének szövegrészei a tiltott szexuális kapcsolatokról és a szexuális deviancia különféle formáiról (3Móz 18,22 és 20,13);
3. Pál apostol leírása korának dekadens pogány társadalmáról (Róm 1,18-30) – az Istentől elszakadt ember eltorzult gondolkodásának és dekadens életvitelének eredménye a „természetellenes” szexuális élet;
4. két páli „bűn-katalógus” – mindkettő utal homoszexuális kapcsolatra (1Kor 6,9-10 és 1Tim 1,8-11).

A bibliai házasság

A homoszexualitás gyakorlására vonatkozó *negatív* tartalmú tiltásoknak a Szentírásban kizárólag annak a *pozitív* tartalmú tanításnak a fényében van értelme, melyet az emberi szexualitásról és házasságról kapunk a Mózes 1. könyve 1-2. fejezetében. Az ember teremtéséről két külön beszámoló maradt ránk: az első a nemek közötti *egyenlőséget*, a második a nemek közötti *komplementaritást* erősíti meg.

A második beszámoló szerint

1. embernek társra van szüksége – Isten szándéka, hogy közösségben éljünk, ne magányosan;
2. Isten maga gondoskodott ennek az emberi szükségletnek a betöltéséről – a nemek különválasztása által.
3. Isten ezáltal megalapította a házasság intézményét, melyben a heteroszexuális együttlét több mint fizikai egyesülés – inkább egyfajta újra egyé-válás.

Jézus megerősítette a házasságnak ezt az ószövetségi definícióját (Máté 19,6):

1. a nemek heteroszexualitása Isten műve;
2. a heteroszexuális házasság Isten rendelése;
3. a heteroszexuális (élethosszig tartó) hűség Isten szándéka.

A homoszexuális viszony Isten mindhárom felsorolt célját sérti.

Következtetések

1. Isten kizárólagosan a házasságot rendelte az egy testté válás intim közösségéhez.
2. A Szentírás úgy definiálja az Isten által szerzett házasságot, mint ami a heteroszexuális monogámia keretei között működik. A Szentírás sem a házasságra, sem a szexuális együttlétre nem mutat fel más alternatívát, mivel Isten maga nem gondoskodott másféle lehetőségéről.
3. Minden olyan hetero- vagy homoszexuális kapcsolat vagy aktus, amely eltér Isten kijelentett szándékától és rendjétől, nem kedves előtte, és az Ő ítélete alatt áll.
4. Mivel Isten ezt a rendet (a heteroszexuális monogámiát) a teremtéskor állapította meg, és nem kultúráktól tette függővé, ennek érvényessége örök és egyetemes.
5. Isten teremtési rendjében tehát az életreszóló elkötelezettségen alapuló, heteroszexuális, monogám házasság az egészséges családi élet és társadalom biblikus alapegysége, mely lehetővé teszi az élet reprodukcióját, a gyermekek egészséges pszichoszexuális fejlődését és a társadalom hosszútávú fennmaradását.
6. Isten teremtési rendje alól nem lehet és nincs is értelme „felszabadulásra” törekedni; az igazi szabadságot akkor találja meg az ember, ha elfogadja Isten teremtési rendjét.

A szeretet az egyetlen abszolútum?

Nem elfogadható érvelés tehát az, miszerint „csak a szeretet számít”, és emellett minden erkölcsi törvény, norma lerombolható. A szeretetnek szüksége van törvényre, amely vezeti azt (Jn 14,15). Egy kapcsolat szeretet-minősége sem ad alapot arra, hogy igazolja annak létjogosultságát.

Isten valóban elfogad bennünket „ahogy vagyunk”, és nem kell megjobbítani magunkat először, hogy a színe elé járuljunk, valójában képtelenek is lennénk rá. De ez az „elfogadás” a részéről azt jelenti, hogy teljesen és ingyen megbocsát mindenkinek, aki hisz, és nem azt, hogy támogat bennünket a bűneink további folytatásában. Ő azért fogad be bennünket, hogy megmentsen és átformáljon, nem pedig azért, hogy magunkra hagyjon a bűneinkben. Nem vonatkozik semmiféle ígéret arra, hogy akár Isten, akár az Egyház el-/befogadna bennünket akkor, ha megkeményítjük szívünket Isten Beszédével és akaratával szemben.

A megoldás: a hit, a remény és a szeretet

Ha a homoszexualitás gyakorlását a teljes Szentírás kijelentése alapján az Isten által megszabott normától való eltérésnek tekintjük (éppúgy, mint a házasságon kívüli heteroszexuális kapcsolatokat is), és nem pusztán egy, a normális viselkedés keretein belül elfogadott variációnak; és ha ezért arra hívjuk a Krisztusban hívő homoszexuális beállítottságú embereket, hogy tartózkodjanak ennek gyakorlásától, és az ilyen együttéléstől, milyen tanácsot és segítséget adhatunk nekik, hogy be tudják tölteni elhívásukat?

A hit

1. A hit elfogadja Isten válaszát: az ember minden problémájára Jézus Krisztus a megoldás. A Krisztusba vetett hit és Vele való közösség ad erőt minden nehézség legyőzéséhez, nélküle nincs valóságos szabadulás.
2. A hit elfogadja Isten normáit. A heteroszexuális házassággal szemben egyetlen alternatíva van, ez pedig a szexuális élettől való tartózkodás.
  - Jézus a példa mindnyájunk számára. Ő egyedülálló volt, mégis ember voltában is teljes és tökéletes. Tehát lehetséges egyedülállónak és embernek lenni egyszerre!
  - Ezen felül, Isten parancsai jók, és nem a megnyomorításunkra szolgálnak. (Mt 11,28-30).
  - A nem helyénvaló kívánságok elleni küzdelem része a mindennapi keresztény életnek. De a harc után győzelem vár.
3. A hit elfogadja Isten kegyelmét. Az önmegtartóztatás nemcsak jó, hanem meg is valósítható, ha Isten cölibátusra hív bennünket, noha minden egyedülálló megtapasztalja a magány fájdalmát és harcait.

A remény – esélyek a változásra

1. Sok homoszexuális visszautasítja, amikor mások „gyógymódot”, vagy „gyógyulást” emlegetnek, hiszen a másságukat nem látják rendellenesnek, ezért a változást nem látják szükségesnek és kívánatosnak. Álláspontjuk szerint biológiai szempontból állapotuk velük született (örökletes), pszichológiai szempontból megfordíthatatlan, és szociológiai szempontból normális.
2. Mások szerint szinte lehetetlen, hogy a szexuális orientáció valakinél megváltozzon, ezért a homoszexuális viselkedéssel szembeni „toleranciát” szorgalmazzák – az Egyházon belül is.
3. A harmadik álláspont (melyet mi is osztunk) szerint a változás elérhető. Krisztusban a homoszexuális háttérű emberek is *új identitást* találhatnak, életük új értelmet nyerhet Isten gyermekeként.
  - Megszabadulhatnak a bűntudat terhétől, a szégyentől és a félelemtől azáltal, ha elfogadják, hogy Isten bűnbocsánatot ajándékozott nekik és befogadta őket.
  - Megszabadulhatnak korábbi homoszexuális életmódjuk, szokásaik fogságából is (akár mentális, akár spirituális – pl. démoni – kötelékben éltek), a Szent Szellem bennük munkálkodó ereje által. Az új önértelmezés segíthet nekik abban, hogy szakítsanak a korábbi torz mintákkal – mind gondolkodás módjuk, mind kapcsolataik terén (ld. 1 Kor 6,9.11.15).
  - A tapasztalatok alapján a homoszexuális háttérű emberek nem minden esetben szabadultak meg teljesen homoszexuális hajlamuktól (akár azután sem, hogy végül hetero-házasságot kötöttek), ezért némi belső fájdalom, vívódás továbbra is ott maradhat bennük az újonnan felfedezett öröm és béke mellett. Földi viszonylatban a test, a lélek és a szellem gyógyulása lehet folyamat is. Úgy tekinthetnek tehát önmagukra, mint akik a változás folyamatában élnek, akiket eközben a reménység erősít (ld. Róm 8,16-28).

A szeretet

1. Előfordul, hogy még hitvalló keresztények részéről is megvetést, sértést, szidalmazást, megalázást, megbélyegzést, megfélemlítést, előítéletet és elnyomást tapasztalnak a homoszexuálisok. Ezeket gyűjtőnéven „homofóbiának” nevezik. A legtöbb kívülről sajnálatosan nem képes vagy nem hajlandó szétválasztani az embert cselekedeteitől, a hajlamot az életviteltől. Pedig Isten éppen ezt teszi az újszövetség korszakában is, amikor a bűnöst megtérésre hívja (miként minket is hívott), és nekünk is ezt kell tennünk másokkal. Jézus a bűnösök barátja volt (Mt 11,19), és most is az – ugyanakkor megtérésre hív.

2. Kettős megtérésre van szükség: arra, hogy a magukat kereszténynek tartó melegek hagyjanak fel homoszexuális életükkel, a keresztény heteroszexuálisok pedig hagyjanak fel a homofóbiával – pontosabban a Biblia szavai szerint homoszexuális bűnben élő emberek sértegetésével, megbélyegzésével, szidalmazásával.
3. Olyan keresztény környezetet kell megteremteni, amelyet szeretet, megértés, törődés és elfogadás jellemez. A melegeknek is szükségük van olyanokra, akiknél lerakhatják terheiket, akik nem vetik meg és nem utasítják el őket a bűneik miatt, hanem őszinte imádságos szeretettel mellettük állnak. Szükségük lehet szakszerű lelkipozásra, vagy egy terápiás csoport támogatására, vagy akár a Jézus által Eklézsiának hagyott 'oldás és kötés' spirituális gyakorlására.
4. Az „elfogadás” nem egyenlő a „beleegyezéssel”, miként a „homofóbia” elutasítása nem jelenti azt, hogy nem vállaljuk keresztényként azt a véleményünket, hogy helytelenítjük a homoszexuális magatartást.
5. Az igazi szeretet nem összeférhetetlen az erkölcsi normák megtartásával vagy még pontosabban Isten Beszédének megtartásával, megőrzésével. Éppen ellenkezőleg, kitart azok mellett, mindenki javára. Ezért helye van az egyházfegyelemnek is az olyan (magukat kereszténynek valló) személyek esetében, akik visszautasítják a megtérést, és szándékosan tovább folytatják homoszexuális életformájukat.
6. Nem szabad előítéletesen alapuló különbséget tenni homoszexuális és heteroszexuális vétkező között, még akkor sem, ha bizonyos szexuális életformák és bűnök nagyobb, gyorsabb vagy maradandóbb kárt, deformációt okozhatnak egyes személyek, célcsoportok vagy a társadalom életében, mint mások.
7. Végül pedig nekünk, hívő keresztényeknek imádkoznunk kell több lehetőségért, hogy kifejezhessük felebaráti szeretetünket és Isten megmentő szeretetét a homoszexuális emberek felé – valóságosan, hitelesen, megalkuvás-mentesen.

A fent megfogalmazott álláspont *John Stott: Issues Facing Christians Today* című tanulmányának felhasználásával készült (Zondervan, Grand Rapids 2006, fordította: Komlósi Erzsébet)

Továbbá ezúton szeretnénk kifejezni egyetértésünket a Református Egyház „Házasság, család és szexualitás” kérdéseiről 2004-ben megfogalmazott állásfoglalásában foglaltakkal: <http://www.reformatus.hu/mutat/6221/>